

Wõta ja loe!

№ 9. — V. aastapäev.

Kristuse hull.

Toyohiko Kagawa, kuulus Jaapani evangelist ja ühiskondlik reformaator, jutustab endast:

Kristuse hull, üldise naeruse ja pilkelaud! Tõepoolest see ma olen. Neltümmend aastat, pool mulle kingitud eluajast, olen ma rännanud Kristuse hulluna. Maailma n. n. naudingud on minust mööda libisenud. Ei ole näinud isegi ainustki kino etendust. Pool oma elu ajast olen töötanud ühiskonna jätiste keskel.

Ritsarinnaltisena, paindumatusena — kangekaelsena, pilkelauana olen kella taoliselt tagunud pisarais, päewast — päewa, pool oma eluajast.

Intimlikkude ihade näitelawalt on mind tõmmatud Kristuse risti juure ja mind on loetud filmakirjalikkude, paganate ja ebarahvuslikkude hulka. Kuid ei ole saanutud nendegi ringis heakskiitmist. Sealtki mind on minema kihutatud kesferina ja sotsialistina, kes on mõtlematu ja ühineägeline.

Kuid seejused asjad mind ei liiguta . . . Olen ju Kristuse wang. Risti oril! Maailma hull! Disustawalt hülgan kõik, mis kannab maailma märke ja maha pannes kõik ruttan edasi teel, mis juhatab illes poole pühitsetud paigale. Kui see teiste meelest näib hullusena, siis ei saa ma sinna midagi parata.

Dmapärane maja.

Uteena südames on maja, kus imelikul kombel ilmub kolm ise meelsufega lehte. Alkorral on peremeesteks k o m m u n i s t i d, teisel korral — k u n i n g r i i k l a s e d ja kolmandal teewad lehte l i b e r a a l i d.

Mittine pilt paljudest kristlastest, kelle elus ilmnevad kõik kolm iselaadi. Peaga on nad liberaalid, südamega ortodoxid ja mõttelavad oma koguduse waadete ja tõekspidamiste eest, kuid jalad käivad paturadu s. o. tegelik elu ei hooli nende liberaalsust ega koguduse kuumusest, waid liigub omakasu plüüdmitse, lihameele, wennawihkamise liinil. Pea taewas ja jalad patuportis.

Oled sina see?

„Ei saa mitte kõik, kes ütlevad: „Isand, Isand! taewariiki, waid kes teewad minu Isa tahtmise järel, kes taewas on“ ütled Jeesus. Meie usk peab olema õiglane, muutmatu, ausameelne ja ehtne.

Wäitejed patud.

Trimaa rannal läks kord üks laew hukka. Rapten oli tubli mees, ilm ei olnud ka liiga tormine, fiiski oli laew arusaamata kombel oma teelt kõrwale kaldunud. Snnetuse põhjuste uurimiseks saadeti tuukrid wee alla. Need töid tekil seitsma kompasimajakese üles: ja selle majakese sihemisest küljest leiti üks terastükk, mis taskunoa otsast oli ära murtud. Näiid selgus, et päewal enne laewa hukkamist oli kästud ühte madrust kompassi puhastada ja selle juures oli ilma tähelepanemata taskunoa otsast tükk ära murdunud ja sinna sisse kukkunud. See väike terastükikene mõjus kompassinõelale nõnda, et see enam oma ülesannet ei suutnud täita, õiget suuna ei näidanud — ja laew hukkus. Nii wõiwad patud, olgu nad kutgi wäitejed, hinge rahu ja rõõmu riisuda, ning igawesse hukatusse saata.

Jumal peab olema.

Palju wältsworme elus on muutunud tänapäewal, kuid siiseelu wormid on jäänud samaks, inimese hing pole end mitte muutnud. On jäänud u s k mingitse ülliloomulikkude, on jäänud igatsus imede järele. Näib, et inimene peab midagi omama, mida ta kummardab, mingi kõrgem olemus, kelle jalgule ta põgeneb oma hädas ja kurbuses. Inimene ei saa mitte Jumalata elada. Prantsuse resolutsioon pani armsa Jumala lihtsalt aujärjelt, kuid samal filmapilgul ehitas altari „mõistuse jumalannale“. Nõukogude riigis hulutakse wihas ristiusu wastu, olles fanaatilised ateistid, kuid Leninile ja nende prohwet Mary'ile on antud osaks jumalik au.

Dr. Stek.

Tema wiimased sõnad.

Oleme haigemaja lõikustoas. Kantakse siise noormees. Ta on umbes 25-aastane, suurte ilusate sinisilmega. Murelikult waatab ta arsti ja haigerawitsejat, kes seisid töowalmis.

On teha raske lõikus. Haige peab selleks magama pandama. Ülemarst tahab lõikust toimetades õpetada neid noori arste, kes seisawad ta ümber.

Arst on juba warem õnnelikult toimetanud kats sarnast operatsiooni. Haigel on wäht keeles. Näiid asetati haige lõikuslauale ja warsti wõib algada lõikusega.

Siis annab arst märgi ja lõik ettewalmistustöö katkeb. Seal pöördub ta haige poole, kes tõsisena ja lahwatuna waatab oma suurte kurbade filmadega ta otja.

„Armas noor sõber,“ ütleb arst. „Olen lubanud parandada ja ei tahtle, et see ei õnnestu, kuid pean oma kohuselt öelda teile, et kuidas terwets saategi, laotate igawesti oma rääkimiswõime. Kui selle-

pärast tahate midagi võlida, siis palun seda teha nüüd. — See on siis teie viimne sõna."

Haige nägu muutus veelgi kahwatumaks ja filmad niiskufid pisa-
raijst. Paistis, et ta võitles nutuga. See kestis pool minutit. Siis
paneb ta käed risti rinnale ja ütleb kõwa selge häälega: „Kiidetud
olgu Jeesus Kristus igawesti! Amen!"

Uflikt, teda ei wõi usaldada.

On hirmus, kui inimene elab nii, et tema lähemad inimesed, kes
teda kõige paremini tunnewad, enam teda usaldada ei wõi! Kõige kur-
wem, mis juhtuda wõib, on see, kui keegi, kes kannab ulklitu nime, on
elanud nõnda, et need, kes teda uskuma pidid, ei usu ega usalda tema
sõnu. Tundsin üht meest minu kodukohast, kes alati usklitest rääkis halba.
Oli waid üks, kes temale meeldis, ja see oli üks õiglase ja otsekohene
ja „maailmameelne“ õpetaja. Sellest õpetajast armastas ta võlida: „See
mees on eestujuks usklitele; niisugune, kui tema on, peaksid olema kõik
usklitud."

Umbes kaks aastat hiljen jäi see mees haigeks ja naine, kes temalt
küsis, kas ta ei peaks temale õpetaja kutsuma, sai wastuse: „Ei, waid
kutju see wana emake." Tead ja, miks? Sellepärast, et ta teadis, et
see wana naine elas alalises osasaamises Jumalaga, kuna see osasaamine
Jumalaga puudub õigel ja otsekohesel õpetajal. Suuremat kahju ei wõi
su elus enam olla, kui oled kaotanud mõju oma sõprade üle ja kõige
üle, kellega lähemalt kokku puutud. „Kõige pahem on see, et mulle wõl-
veldakse: „Sina ei ole elanud nõnda, et meie wõiksimine uskuda Ju-
mala olemasolusse."

Albert Lunde.

Jumala terwitus.

Keegi õpetaja läks mõtteisje süwenenult metsa teed. Talle tu-
leb wastu keegi naine raske heinakott seljas. Naise terwitusele:
„Tere härra pastor!" ei wasta õpetaja mitte harilikku wastuterwitu-
sega, waid: „Jumal terwitagu teid!" ja lähneb edasi. Õhtul kut juba
hämardub, tuleb keegi naine õpetaja majja ja soowib üksinda õpeta-
jaga rääkida. „Härra pastor", ütleb ta, „nii pole mulle mingi asi
hingest läbi läinud, kui täna Teie terwitus: Jumal terwitagu Teid!
Ma tulin heina kotiga ja — ma pean kohe awameelselt ütlema —
heina olid warastatud. Seal terwitas mind armas Jumal ja see
tungis kui nuga mu südamesse. Ma ei wõinud teistki, ma pidin
heina omanikule tagasi wiima. Oma patuga aga tulen Teie juure,
härra õpetaja. Do, aidake mind seda armsa Jumala ette kanda, et
Ta selle mult ära wõtaks!" Usus Jeesusele, Jumala Tallele, kes maa-
 ilma patud on ära kannud, waadates, leidis ta seal wabanemise
pattudest ja sai päästetud.

Für Alle.

Saulud.

1.

Wiis: Pf. 294.

Sinu nimel, armas Jeesus, Seda tuudi algame, Tule nii kui
õelnud oled, Jse meie keskele; Oma Püha Waimu läbi Meie südant
pühitse! Et Sind waimu ja ka töes kummardada mõikime.

Anna sõna kuulutajal' Oma waimu tunnistust, Et su meele-
wald ja wägi Olets tunda sõnadest; Südamed ja waimu kõrwad
Tee ka lahti kuuljatel', Et su kallid püha sõna Waim ja elu olets
meil.

Armaštuses kokku töida Meeled ja ka südamed, Et kui ühe ihu
liikmed Oletšime ühendub; Ühendus meil annab jõudu, Kõrbe tee
peal kõndides; Kurja mõita, head teha Sinu Püha Waimu wäes.

2.

Wiisil: Sul', Sul', Jehoowa tahan laulda. P. 152.

Löö lõftele, mu usu jäde, Et walguft leiaks minu otštu waim,
Sest waleft lahutada töde Ei iial suuda usuta mu aim. Seepärast, J-
sand, ise süüta Sa Kõik waimšed tuled minus põlema.

Kui laps Su juure palwes tulen, Mu igawene Jsa, harduses,
Ja ainult selles kindel olen, Et waimse jõu saan Jeesu ristil ees.
Ses teadmises mind weelgi kinnita, Et tõe kandjaks mõiksin kaswada!

Su Bojas täiust mõin siin näha, Kui usus kummardan waid
Sinu ees. Küll selgub siis, mis kõrge, püha, Ja mis on wale weel
mu südames. Kui nõnda süütun Sinu walgušest, Siis heikima jääb
jäde igawest'!

S. Pärn.

3.

Wiisil: Oh mõta mind, mu Jumal. P. liisa. 85.

Oh wägew Jsa taewas, Sind palun ma: Mind eluõõde wae-
was Müüd kinnita, Et mašjed tahted murduks Su palge ees, Uus
päew et mõimšalt koidaks Mu südames.

Kui walgets saab siis jüda Ka eluõõs, Kui uue päewa sära
On südames! Sest saada mind, Oh Jsa, Su palge ees, Et näekšin
elurada Su tahtmises.

B. Sakſen.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Mõta ja loe“ hind à 2 senti;
10 tütti — 15 senti. Ilmub 1 x kuus. Matšab aastas 30 f., 1/2 a. 20 f., wälismaale
60 f. aastas. Tellige, lemitage ja paluge! Toetusi traktatmisjoni heaks, tellimisi ja
kaastõid saata toimetaja aadressil — Päiteše 5—7, Tallinn. Tel. 446—22.

Ilmub 29. aprillil 1936.

„Külwaja“ trükk, Tallinn, Rataškaewu 6, tel. 450-67.

